

STEČAJNI UPRAVITELJ
LORIS RAK

Zagrebačka 18, 51000 Rijeka; tel: +385959146409; fax: +38551493307; e-mail: loris.rak@stecajni.hr

---

U Rijeci, 1. lipnja 2025. godine

TRGOVAČKOM SUDU U RIJECI

Na posl. broj: **14 St-91/2024**

STEČAJNI DUŽNIK: **ORTIS COMMERCE d.o.o. u stečaju**, OIB: 27408374267, Grobnik, Kikovica bb

ODGOVOR NA ŽALBU

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj 14 St-91/2012-1547 od 3. travnja 2025. godine određena je nagrada stečajnom upravitelju za obavljanje poslova u predmetnom stečajnom postupku.

Protiv rješenja o nagradi žalbu su podnijeli stečajni vjerovnici Josip i Zdravkica Dedić u bitnom osporavajući prvostupanjsko rješenje navodeći kao razlog da sud nagrađuje dugotrajnost stečajnog postupka i nerad stečajnog upravitelja, zanemarujući dugotrajnost postupka i visinu rezervacija sredstava, navodno štetne nagodbe koje je stečajni upravitelj sklapao, iznos obveza stečajne mase koje nadilaze iznos namirenja vjerovnika i sl.

Zaključkom suda posl. broj 14 St-91/2012-1605 od 8. svibnja 2025. godine naloženo je žaliteljima ispraviti žalbu na način da se u žalbi naznače nedvojbeno ime, prebivalište odnosno boravište obje stranke, OIB svake stranke (podnositelja žalbe) te da navedenu žalbu oboje potpišu na način da se nedvojbeno može utvrditi koji potpis kome pripada, uz upozorenje da ako ne postupe po zaključku, sud će žalbu odbaciti.

Sukladno zaključku, u ostavljenom roku žalbu je ispravio samo žalitelj JOSIP DEDIĆ, OIB: 10647081834, Kastav, V. Čerine 6, ponavljajući u bitnom sve ranije istaknute žalbene razloge.

Stečajni upravitelj smatra da žalba prvenstveno nije dopuštena, a podredno nije osnovana.

Prvotno, stečajni upravitelj ukazuje da žalitelj nije ovlašten na podnošenje žalbe u ovom predmetu.

Odredbom članka 94. stavka 5. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17, 36/22, 27/24) propisano je da protiv rješenja o nagradi stečajnom upravitelju pravo na žalbu imaju stečajni upravitelj, dužnik pojedinac i svaki stečajni vjerovnik.

Žalitelj nije niti stečajni upravitelj niti dužnik pojedinac (dužnik je pravna osoba).

Žalitelj je u trenutku otvaranja stečajnog postupka bio stečajni vjerovnik kao fizička osoba koja obavlja gospodarsku djelatnost (obrtnik), odnosno kao vl. građevinskog obrta „ZIKOD“ iz Kastva, V. Čerine 6, a na temelju parničnog troška iz presude Trgovačkoga suda u Rijeci, posl. broj 6 P-1531/2009-13 od 8. ožujka 2010. godine.

DOKAZ: prijava tražbine Žalitelja
                      presuda Trgovačkoga suda u Rijeci, posl. broj 6 P-1531/2009-13 od 8. ožujka 2010. godine

Međutim, nad Žaliteljevom imovinom otvoren je stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj 8 St-1274/2015-31 od 28. travnja 2016. godine.

DOKAZ: rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj 8 St-1274/2015-31 od 28. travnja 2016. godine

Jedna od pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca jest da prava dužnika pojedinca na upravljanje i raspolaganje imovinom koja ulazi u stečajnu masu prelaze na stečajnoga upravitelja, sve u smislu članka 159. stavka 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17, 36/22, 27/24).

Budući da u ovom stečajnom postupku prijavljeno potraživanje predstavlja upravljanje i raspolaganje imovinom Žalitelj, to je stečajni upravitelj mišljenja da ta prava u stečajnom postupku može ostvarivati samo stečajni upravitelj Žaliteljeve imovine, a ne Žalitelj osobno. Naime, eventualne posljedice uspjeha ili neuspjeha žalbe ostvarivala bi stečajna masa dužnika pojedinca, a ne dužnik pojedinac, ovdje Žalitelj, osobno.

Stoga se predlaže Žaliteljevu žalbu odbaciti kao nedopuštenu.

Nadalje, stečajni upravitelj ukazuje da žalba nije osnovana.

Osim paušalnog navođenja obveza stečajne mase, Žalitelj ničim nije ukazao na eventualno loše ili neodgovorno postupanje stečajnog upravitelja u ovom predmetu niti je ukazao na eventualne propuste u obavljanju njegove dužnosti. Činjenice koje se u žalbi navode, a proizlaze iz Završnog računa, nisu okolnosti koje su subjektivne naravi vezane uz loše postupanje stečajnog upravitelja, već suprotno tomu rezultat objektivnih okolnosti na koje stečajni upravitelj uglavnom nije mogao utjecati neovisno o znanju i trudu koji je uložio u vođenje ovog postupka.

Žalitelj točno navodi da su obveze stečajne mase, pogotovo u dijelu troškova koji se odnose na zastupanje u sporovima velike, no to nije rezultat radnji ili propusta stečajnog upravitelja, veće iznimno velikog broja parnica koje je stečajni upravitelj preuzeo nakon otvaranja stečajnog postupka, a u kojima je Stečajni dužnik bio pasivno legitimiran.

Stečajni upravitelj vjeruje da je već i drugostupanjskom sudu općepoznata činjenica postojanja velikog broja parnica koje su generirale ugovorne odredbe dužnikovih ugovora o najmu koje su mnogi najmoprimci pobijali zbog lihvarskih kamata. I sam Žalitelj navodi da se radi o preko 300 parnica koje je vodio Stečajni dužnik.

Unatoč zaista visokim troškovima, valja napomenuti da se u Završnom računu iskazao iznos s PDV-om a (dakle realni rashod je 80% iskazanog) uzimajući u obzir broj parnica (300), ispada da je prosječno po predmetu utrošeno svega oko 1.200,00 EUR troškova tijekom dvanaestogodišnjeg razdoblja, što ukazuje na racionalnost u upravljanju tim obvezama stečajne mase.

Tomu valja nadodati i da je zaposlenik koji je kod dužnika radio na nepuno radno vrijeme, osim po pitanju sređivanja i rekonstrukcije poslovne dokumentacije koja nikada nije bila predana stečajnom upravitelju, zastupao Stečajnog dužnika u predmetima manje vrijednosti za koji nije bio potreban pravosudni ispit kako bi se smanjili odvjetnički troškovi.

Unatoč navedenim troškovima, naplata tražbina Stečajnog dužnika iskazana je daleko većem iznosu (709.950,74 EUR), a budući da je ista rezultat isključivo prisilne naplate kao rezultat pozitivno okončanih parničnih postupaka, ukazuje se da je taj trošak bio opravdan i pokriven prihodima iz tih istih postupaka.

Isto tako, troškovi vještačenja ne obuhvaćaju samo procjenu imovine Stečajnog dužnika, već brojna vještačenja koja su određena odlukama sudova u prethodno navedenim parničnim postupcima.

Suprotno žaliteljevim navodima, obveze stečajne mase nisu veće od iznosa namirenja vjerovnika. Prije svega, u obvezama su iskazani i povrati uplaćenih jamčevina u iznosu od 279.079,69 EUR što ne predstavlja rashod (*u tablici su iskazani primitci i izdaci, a ne prihodi i rashodi*), dok kod ukupnog namirenja vjerovnika Žalitelj (ne)namjerno izostavlja namirenje razlučnih vjerovnika u visini 533.490,62 EUR.

Stečajni upravitelj ne može biti odgovoran niti za veliki iznos rezervacija za osporene tražbine. Najveći dio otpada na dvije prijave tražbina koje je osporio stečajni upravitelj. Iako je u istima već triput donesena prvostupanjska presuda u korist Stečajnog dužnika, drugostupanjski sud je iste ukidao zbog pravila o dostavi u inozemstvu. Na tijek tih postupaka stečajni upravitelj nije mogao utjecati.

Dugotrajnost postupka nije bila posljedica neaktivnosti stečajnog upravitelja, već velikog vremenskog odmaka u stjecanju ovršnosti presude posl. broj P-1085/2013-101 od 3. travnja 2015. godine, što je posljedica nemogućnosti pronalaska i dostave nasljednika iza pok. Adelchi Ortisa, a što je sprječavalo aktivnosti u unovčenju imovine Stečajnog dužnika.

Sve te okolnosti dobro su bile poznate svim vjerovnicima, a pogotovo Odboru vjerovnika. U ovom predmetu održano je ukupno 55 sjednica Odbora vjerovnika, što u prosjeku iznosi 4-5 sjednica godišnje, a to korespondira kvartalnom izvještavanju Odbora putem tromjesečnih izvješća. Tijekom cijelog tog razdoblja nije bilo primjedbi vjerovnika na rad stečajnog upravitelja, a konačno, i na Završnom ročištu prihvaćen je Završni račun bez primjedbi vjerovnika.

Upravo je zbog toga, prepoznajući složenost ovog predmeta i zalaganje stečajnog upravitelja, Odbor vjerovnika i dao suglasnost da se stečajnom upravitelju odredi i dodatna nagrada. Da su osnovani žalbeni razlozi, takvu odluku Odbor vjerovnika zasigurno ne bi donio.

DOKAZ: zapisnik s 54. sjednice Odbora vjerovnika

Dapače, Odbor vjerovnika je i dao pozitivno mišljenje na Završni račun stečajnog upravitelja.

DOKAZ: zapisnik s 55. sjednice Odbora vjerovnika

S druge pak strane, Žalitelj nikada nije prigovarao radnjama stečajnog upravitelja, niti iskazivao nezadovoljstvo njegovim radom tijekom cijelog vremena trajanja postupka. Nije se obraćao niti stečajnom upravitelju niti sudu ili Odboru vjerovnika.

Iako je očito pratio oglasnu ploču (*tako je i saznao za pobijano rješenje*), nije se odazvao pozivu za sudjelovanje na završnom ročištu gdje se raspravljalo upravo o Završnom računu kojem u biti Žalitelj prigovara. Da je to činio, mogao je dobiti sva obrazloženja, ali i mišljenje i stav drugih vjerovnika u svim relevantnim činjenicama u postupku.

Iz svega navedenog, nedvojbeno proizlazi da žalbeni razlozi nisu utemeljeni, a prvostupanjski sud je dao jasne i detaljno obrazložene razloge koji žalbenim razlozima nisu dovedeni u pitanje.

Stoga se predlaže žalbu prvenstveno odbaciti, a podredno odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjski rješenje.

ORTIS COMMERCE d.o.o. u stečaju
Loris Rak, stečajni upravitelj